

böter från och med femtio till och med tvåhundra kronor. Sker det ytterligare, straffes med fängelse i högst sex månader eller straffarbete i högst två år.

För den händelse lagutskottet finner den föreslagna formuleringen icke kunna oförändrad bifallas, anhåller jag vördsamt, att lagutskottet ville föreslå den förändring i ordalagen, som bättre öfverensstämmer med motionens syfte.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1891.

E. J. Ekman.

N:o 110.

Af herr **E. J. Ekman**, om *ändring i tulltaxans bestämmelser rörande artiklarne instrument och trävaror.*

I nu gällande tulltaxa förekomma under rubriken »musikaliska instrumenter» några oegentligheter, som kräfva rättelse. Så t. ex. äro »klavér» och »fysharmonika» upptagna, hvilka dock numera aldrig förekomma i handeln och därför torde böra helt och hållet utgå.

»Positiv», som förekommer förtulladt per stycke, torde lämpligare böra hänföras till orgelverk och harmonium och beläggas med tull efter värde.

»Speldosor» och »ackordion» förtullas för närvarande efter vikt, hvilket är en orimlighet, då dessa instrument hufvudsakligen äro gjorda af stål och jern. Det finnes speldosor, som väga ända till 9 à 10 kilo, hvilka således draga en tull af 27 à 30 kronor, ehuru de icke kosta mer än 75 à 100 kronor. Tullen skulle således uppgå till $\frac{1}{3}$ af varans värde. De böra rimligtvis hänföras till de instrument, som förtullas efter värde.

Atskilliga nya instrument torde dessutom bära uppräknas bland dem, som bära förtullas efter värde, såsom t. ex. »ariston» och »symfonion».

»Ej specificerade» bära åsättas en bestämd tull, t. ex. 15 procent af värde, och icke förtullas lika med sådant, hvarmed de närmast kunna jämföras, emedan det mången gång är svårt att afgöra, hvart man skall hänföra dem, och tulltjenstemannens godtycke därför ofta måste fälla utslaget.

I anm. sägas »tillbehör till instrumenter» bära förtullas efter 15 procent af värdet. Detta synes vara väl högt, då instrumentet i sin helhet drager samma tull. Tull å tillbehören torde därför rättvisligen bära ned-sättas till 10 procent.

Under rubriken »trävaror» förekomma »fanérskifvor», hvilka torde bära lemnas alldeles tullfria, då sådana nödvändigt måste införskrifvas från utlandet.

På grund af hvad jag nu haft äran anföra anhåller jag, att här ofvan påpekade rubriker måtte erhålla följande lydelse:

Instrumenter: musikaliska: flöjter, klarinetter, oboer, gitarrer, lutor, violer, violonceller, kontrabasar, valdhorn, trumpeter, post- och signalhorn, trummor, pukor samt harpor, för stycket 1 krona; fortepianon: tafflar och pianinon, för stycket 150 kronor; flyglar, för stycket 200 kronor.

Orgelverk, äfvensom harmonium, positiv, speldosor, ackordion, ariston och symfonion; för 100 kronor 15 kronor;
ej specificerade; för 100 kronor 15 kronor.

Anm. a) — — — — —
De öfriga äfvensom särskildt inkommande tillbehör till instrument förtullas efter 10 procent af värdet. b) — — — — —

Trävaror, fanérskifvor; fria.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1891.

E. J. Ekman.